

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a volis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Felcélós szerkesztő és lapfajdos:
 Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség: Szent-István-utca 5.
 Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Hegyi plebános esete.

A kath. egyház mindig nagy súlyt helyezett az egyházi férfiak tekintélyére, s szigoruan tartotta a fegyelmet.

Nálunk Magyarországon az utolsó időkben kissé hanyatlani kezdett az olyanira fontos tekintély, s meglazult a fegyelme.

Fő oka ennek abban rejlett, hogy a lezajlott egyházpolitikai mozgalmakban egyes még magasabb állású egyházi férfiak is abban tetszelegtek maguknak, hogy az egyházellenes liberális sajtó őket mint szabadelvű felvilágosodott papokat magasztalja, míg az egyház érdekeit erélyesen védőket ultramontanoknak, a középkori sötétség terjesztőinek nevezi. Sokan meg ha nem is foglaltak állást az egyház ellen, de visszavonultak, s amolyan se hideg, se meleg magatartás mellett csak az egyházellenes áramlatnak használtak.

Minden igaz katolikus szíve keserűséggel telt el, midőn látta, hogy gyalázzák az egyház érdekeit védő papokat, s hogy dicsérik fei a liberális úborhoz csatlakozókat.

Az egyházpolitikai küzdelmek ütötte sebek lassankint behegedtek volna, ha minduntalan olyan újabb esetek nem merülnek fel, melyek az egyházi fegyelmet és tekintélyének aláadására kiválóan alkalmasak.

Valamennyi ilyen eset közül legjobb-

ban válik ki a Hegyi Antal csongrádi plebános esete, mely már hosszú idő óta foglalkoztatja a sajtót, s valóságos országos botrányvá fajult.

A tényállás röviden a következő:

Hegyi káplánjával együtt nagy buzgóságot fejtett ki az ellenzéki képviselő-jelölt érdekében. A váci püspök a káplánt még a választások alatt áthelyezte. Hegyi e miatt nyílt levelet intézett püspökéhez.

Kétséget nem szenvedhet, hogy a püspöknek jogában nem áll az alsó-papságnak politikai véleményét, ha az egyház tanáiba nem ütközik, befolyásolni. Hegyinek eljárása azonban nem volt helyes, mert a nyílt levél közzététele ellenkezett a püspöki tekintélynek tartozó tisztelettel s az egyházi fegyellemmel.

Ha tehát az egyházi főhatóság azontettét rosszalta, az ellen kifogása senkinek nem lehet.

Nemsokára azonban azt látjuk, hogy Hegyi újabb konfliktusba került felettes egyházi hatóságával.

A többi közt misepénzek elkezelésével vádolták s ezen valódsága esetén is csak az egyházat érdeklő s lehetőleg nyilvánosság kizárásával elintézendő egyházi belügyet a liberális sajtó nagy garral tárgyalta, természetesen az egyházi tekintély rovására.

A váci püspöki szentszék súlyos büntetést szabott Hegyire, s őt a suspensio ab-

offici és privatio beneficii, vagyis javadalmának elvesztésére és a papi hivatal gyakorlatától való felfüggesztésre ítélte, s ítéletét azonnal végrehajtotta, a hívek lelki gondozása épügy, mint a javadalom kezelése administratorra bízott.

Az érseki szentszék az egyházmegye ítéletét helybenhagyta, de a primási főszentszék Hegyi felebbezésének helyt adott s őt papi hivatalába s javadalmába visszahelyeztetni rendelte, a mi azonban nem fogantositott, okul hozván fel azt, hogy miután a legfőbb forum még nem döntött, az ítélet nem jogerős.

Újabb felebbezés folytán az ügy a legfőbb forumhoz, a pápai apostoli szentszékhez terjesztetett fel, s a mint az a lapok közlése nyomán köztudomásúvá vált, ez a primási főszentszék ítéletét hagyta helyben, minek folytán Hegyi állását s javadalmát jogerős ítélettel visszanyerte.

() azonban nem várta be, míg az egyházi felettes hatóság őt visszahelyezi, hanem azalatt, míg az adminisztrátor távol volt, kinyitatta a plébánialakot, s oda behelyezkedett, s az adminisztrátor felhívására sem akart onnan elmenni. Ez táviratozott a püspöki aulába mitévő legyen, s onnan azon válasz érkezett, hogy a legszigorúbban bánjon el Hegyivel. Az adminisztrátor megfogadta a tanácsot, igénybe vette a szolgabíró segítségét, a ki Hegyit ép úgy, mint a pártját fogó 11 csongrádi polgárt vasra verve vitette a szegegi csillagbör-

Engem Irénnek hívnak, a ruhám rózsaszínű, meg a nagy bekötös bébé kalapom is. a melyet lehuva szoktam viselni; mert amilyen csinos Juliska arczocskája — fájdalom — éppen oly csintalan az enyém.

Nem mintha szemrehányásokat akarnék tenni a szépség istenasszonyának, hogy születésekor oly csekélyke módon ajándékozott meg kegyével: de kérdem: mit értett volna az ő fenségének, ha kövér, pisze orromat egy pár centiméterrel finomabbra, fölvetett széles piros ajkamat pedig kissé csinosabb formára alkotta volna?!

Ez az tehát, hogy a bébé kalapom általánosan bárnnyékol az orromig; kivált mióta megismerkedtünk a titokzatos — Jó a vizen áttal. () a folyó másik oldalán lakik, ahol egészen ismeretlen nekünk a városrész, az utca. az emberek: de legismeretlenebb előttünk ő maga ki csikos uszórúhában matröz sapkával és guckerrel szokott megjelenni a tulparton, ugyanazon időben mikor mi. Szép magas, barna, erőteljes férfialak s úgy tűnik fel képzeltetemben most is, mint a folyó partján egy kis Léda kalandra vágó Jupiter.

Egy napon nem maradt uszva a tul oldal mély vízben, hanem kezdett átjönni mifelénk. Mikor túl ért a közepén, elképedve kiáltam:

— Ni jön a vizen át! — meghallotta s mosolygott; s mi pedig ijedten merültünk a víz alá, úgy, hogy csak három kalap lászott libegni a víz színen. Aztán megállt egy csapat halászgató diák mellett s hirtelen eszme társu-

Legyező mesék.

— A »Fejérmegyei Napló« tárczája. —
 Írta: Irma.

I. Jó a vizen át.

Isteni mythosz, hova tünt titokszerű világod ezer meséje?! Hajdan fii, fa, virág, erdő, mező az Olympról regélt tündérmeséket Attika bájos gyermekeinek s most talán már csak a könnyűszárnyn zephir — régi eszményi idők szerelmi póstája — susog feléd Hellász elomló romjainál ábrándoslelkű ifjuságnak:

Volt egy idő . . .

Igen egy idő, mikor minden csak szerelem volt, a szívnek élt minden, az ember, az isteneknek tartott lények: még az ég is szerelmes volt a földbe. Mily boldogság lehetett az századok előtt, mikor úgy hitték: a fellegek ura ott hagyja édeni trónját s leszáll a felhőbe takart Olympról, bájos, halandó asszonyok szerelméért a földre! . . . Főséges eszme . . . s ezt legjobban csak asszonyi szív értheti meg! . . .

A régi aranyos időkre gondolva, úgy képzem a világot mint egy nagy óriást s forró dobogó szívének pedig a kis Hellászt gondolom.

De ez csak régen volt — mondják a komoly tudósok — öregszik már az óriás, hidegobb a szív.

Pedig dehogy, dehogy . . . Vulkanus, az mely soha ki nem alszik a dobanása megrémegteti a nagy óriás tagjainak pieziny parányait, a

sok-sok millió emberi szívet . . . úgy mint most az enyém dobog diadalmas, édes forrósággal: mert kalandunk volt, aranyos, bohó és kedves, nem álom, hanem való; emléke, a rózsaszínű csokrétás pálma legyező itt van íróasztalom fölött . . .

Kissé már lankadt marechal Nillek és la france-ok még mindig édesen kábító rózsá il-latától, meg a kedves kis titokzatos kalandtól, melynek e legyezőt köszönhetem — még egészen mámoros a lelmem s leírom történetét, míg a meglepetés varázsa, az öröm lángja s szívem, lelmem napfényes illusziója ragyogja be kis legyező mesém eseményét.

— Kertünk alatt folyik a Körös s ez nyáron az én boldogságom. Órákig elülök partján korán reggel, késő este s álmodozásaim közepette úgy képezem, hogy a habok kedves, jölöső mormolása kíséret csapongó gondolataim csodásan édes harmóniájához. Szeretem ezt a gyors, vad, raknczátlan folyót; de legjobban akkor, ha uszva visznek tova hűsen simuló habos hullámai, amikor alig mozdulok s csak úgy ragadnak tova a gyorsan rohanó, ezüstösen sziporkázó, hómölygő, zúgó habok.

Oh mert sok kedves kis kalandunk van ám uszás közben!

Hárman járunk le hódolni e kedves sportnak Lólával és Juliskával. Lólának gyönyörű szép fekete szeme és piros uszó ruhája van; Juliskáé kék s nagy rizs-szalma kalapja szabadon hagyja látni szép szöke homlokfürteit, meg édes baba arczát.

Mai lapunk 4 oldal.

tönbe, a hol őket a bíróság kihallgatván, azonnal szabadlábra helyezte.

Ez a száraz tényállás.

Nem foglalkoznánk az esettel, mert hiszen Hegyi plébánoshoz semmi közünk, de azon sérelmek, melyek ezen esetben az egyházi fegyelmen és tekintélyen ejtettek, s melyek valóságos anarchia képét mutatják, kétszertnek arra, hogy az ügyet szóvá tegyünk.

A váci püspöki szentszék bűnösnek találta Hegyit, s a papi állás betöltésére méltatlannak.

Tisztelettel fejet hajtunk a bíró meggyőződése előtt, melynek tisztaságához sem kétség nem férhet, sem pedig bírálat tárgyát nem képezheti.

De kérjük, mi jögon hajtotta végre, s mozdította el állásától és javadalmától az elítélt plébánost a szentszék azonnal, habár ítélete jogerős nem volt, mert Hegyi felebbezett?

A kánonjogi szabályok szerint a kellő időben beadott felebbezésnek joghatálya elsősorban az effectus suspensivus, vagyis felfüggeszti az ítélet végrehajtását addig, a míg a felsőbb bíró végérvényesen döntött. (Lásd dr. Surányi János: A magyar kath. szentszéknek rendtartása 145. lap, s Konek: Egyházzogtan I. kötet 421. lap stb.)

A váci szentszék tehát tulment jogkörén, midőn Hegyit azonnal kimozdította plébániai javadalmából s állásából.

Kétséget nem szenved, hogy a meggyes püspök saját joghatóságánál fogva őt a súlyos ítélet meghozatala után a szentszéknek kiszolgáltatásáról (ab officio) felfüggeszthette, de ő sem foszthatta meg azonnal javadalmától.

A váci szentszék azonban nem volt következetes, mert midőn a primási főszenzék Hegyit visszahelyeztetni rendelte, ezen ítélet végrehajtását megtagadta, mivel-hogy a végső forum, az apostoli szentszék

lással ügyesen kiáltott vissza a hasonhangzású ismert angol regényre czélözva:

— Nem a rozson át?!

— Ez nem a Themze csak a Körös! — felelt.

— Azt látom, miután oly kicsiny, hogy a tulpartról könnyen átázolhat az ember.

— Mint például most a lovagiatlan kíváncsiság!

— Kérem a bűnös lovagiatlanság védelmül tekintetbe venni azt a hatalmas vonzerőt, melyet rája három aranyos bébe kalap gyakorolt.

— Kihaltak a Tankrédek, akik ennél hatalmasabb vonzerőnek is ellent tudnak állani!!!

— No, az Iznarék sem vágnak többé oly nagyon zárdai magány után, sőt ugyhiszem titokban gyászvitéznek tartanak az olyan Tankrédet, a ki át nem uszná még a Themzét is, ha a tul partról felkölti kíváncsiságát egy édes uszó habléány.

— Kérem, kérem jobb erkölcsüket . . . ! szoltam hangosan és elfordulva.

— Bocsanat, de nem érzem magam méltónak a nagyon tisztelendő Ritter Toggenburg plátói babérajaira! — felelt s fehér matróz sapkáját megemelve gyorsan tova tünt az uszó bokkál . . .

Egész nap természetesen csak rola beszélünk s közös ideálunk lett a szép, merész, titokzatos, szellemes Jó a vizen át . . .

Reggelre óriási meglepetés várt reánk! A kis fürdő kabin telve fölséges rózsailattal; a vetkező padon pompás nagy thea rózsás csokor; mellette papírlap e felirással: — A legszebbnek!

— Irén ez neked szól s bizonyos, hogy

még nem döntött, tehát, az ítélet nem jogerős.

E szerint a Hegyit marasztaló saját nem jogerős ítéletét a felebbezés daczára is hajtotta végre, de a harmadtoku s Hegyi javára szolgáló ítéletnek mint meg nem jogerősnek végrehajtását helyén levőnek nem találta.

Amide megtoghatatlan az is, hogy midőn már a római apostoli szentszék is döntött, miért nem helyeztetett vissza Hegyi azonnal plébánosi hivatalába, s ha önkényileg is helyezkedett javadalmába, mire való volt ellene, mint saját jogával élő plébános ellen a nagy szigort alkalmazni, sőt papi állásának lealacsonyításával s a hívek megbotránykoztatásával mint egy nagy gonosztevőt vasra verve börtönbe hurcoltatni, a hozzá ragaszkodó hívek egész csapatjával együtt.

Mi helytelenítjük, hogy Hegyi nem türte valódi keresztény megadással, míg őt egyházi fölhatósága visszahelyezi, de menteni nem tudjuk a felesleges egyházi hatóság eljárását sem, a mely kanoni szabályoknak önkényes mellőzése s a papi állás tekintélyének figyelmen kívül hagyása mellett végre is országos közbotrányra vezetett

Az alsóbb papságnak feltétlen kötelessége az egyházi fegyelmet megtartani, s tisztelni a felesleges hatóság tekintélyét, de viszont ezek is a kanonjog szabályaihoz tartoznak alkalmazkodni, s az alsóbb papsággal szemben semmi olyant tenniök nem szabad, a mi az egyházi törvények szerint jogköréhez kifejezetten nem tartozik, s az önkény bélyegét hordja magán.

Az ilyen valóban sajnálandó esetek legkevésbé sem alkalmasak az egyház tekintélyének megóvására s a hívek ragaszkodása s hitbizalmának emelésére, hanem csak erős fegyvert szolgáltatnak az egyház elleneinek kezébe.

Jö a vizen át varásolta ide! — szoltalt meg a szokatlanul hosszú csend után Juliska.

Első pillanatban édes, boldog érzet futá át egész valómat . . . másikon pedig már megfedém a szívemet: hogy is lehet oly bohó azt hinni, hogy Lóla és Juliska mellett nekem küldenek csokrot?!

— Nem engem illet, hanem titeket, — mondtam aztán nyugodtan — s miután pedig én nem pályázhatom, átveszem köztetek Páris szerepét a csokrot illetőleg.

— De hiszen veled beszélt a guucker is legtöbbször a te plasztikus formáidra volt irányítva, legyen hát a csokor is a tied! — felelt Juliska!

— Szépségversenyeknél ám nem a test, hanem az arc tökélye irányadó . . .

Ehhez hasonló érvelések után végre belátták, hogy a csokor őket illeti s én aztán elosztam kettőjük közt egyenlően a rózsákat.

Este színházba mentünk s Juliska és Lóla föltűzték a pompás sötétpiros Elemér-rózsákat. Én csak illatát élveztem, de az is megrészegett, azzal az egyetlen csodásan szép fehér niphotoszszal együtt, melyet Lóla az ő rózsái közül keblemre tűzött s melynek hullani kezdő szirmait gyöngéd óvatossággal szedém föl a páholy vörös bársonyáról s félve rejtem csipke betétem fodros hullámai mögé . . .

. . . Varney bübajos zenéjéből nem hallok semmit. Lelkem ott van a folyó partján s valami boszorkányos délibáb ide varázsolja „Ót“ elélem, amint beszél velem a lovagokról meg a Themzéről . . . Álmodom, ébren álmodozom. A hulló szirmok mindegyike mint pajkos kobold röpköd és susog előttem. Fölséges tündér-

De érdekes a Hegyi esetének büntetőjogi oldala is.

A szolgabíró őt az ügyészséghez kísértette, s így ellene a bünvádi nyomozás megindított.

Mit követett el Hegyi, a mi a büntető törvénybe ütközik?

A btkv. 330. §. ezt mondja: A ki másnak a lakásába . . . az ott lakó vagy a lakással rendelkező beleegyezése nélkül, jogtalanul, erőszakkal, vagy hamis kulcsok használatával által behatol, a magánlak megsértésének vétségét követi el. A 322. §. pedig így szól: A ki másnak lakásába jogos indok nélkül, vagy az abban lakónak, vagy a lakással rendelkezőnek akarata ellenére belemegy, vagy abba akarata ellenére bennmarad — a magánlakvétségét követi el.

A plébániai lakásban az adminisztrátor lakott, de az jog szerint Hegyit mint beigtatott, bár ideiglenesen onnan (a kanonjogi szabályok ellenére) kihelyezett plébánost illette. Kérdés tehát, vajon jogtalanul ment-e ő be, s maradt ottan, habár őt az adminisztrátor a távozásra felhívta?

Ezt a bíróság fogja majd eldönteni, s ezért előbe vágni nem akarunk a bírói ítéletnek, mely majd arra is fog kiterjedni, mit vétett voltaképpen az a megvasalt tizenegy polgár, a ki plébánosának partját fogta.

Valóban mélyen elszomorító, hogy most, midőn az egyház annyi támadásnak van kitéve, maguk az egyházi férfiak ilyen kevésé meggondolt cselekedetekkel ássák alá egyházuk tekintélyét, s gyöngítik erejét.

Iustus.

POLITIKAI HIREK.

— Az országgyűlési néppárt vasárnap este 7 órakor Molnár János pápai prelátus elnöklése mellett igen népes értekezletet tartott,

kertet látok. Gyönyörű virágpadjain szebbnél szebb tündérek, előttük térdelnek hatalmasok, fejedelmek és királyok s mind az a gyönyör, mit hódolatuk és istenístük e kaczagó szépeknek szerez, át-át cikázza pillanatokra egész lényemet s érzem a női szív legnagyobb boldogságát: férfi ajkák üdvösséges hódolatát . . . s félve kérdem, vajjon lesz-e nekem ebben ébren is valaha részem?!

A szépség királyi vagyion; a szív édes boldogságot vehet rajta: oh miért is hogy oly egyenlőtlenül osztád szét a halandók közt a szerelem kincsét szíveknek pajkos hatalmas koboldja?! Ugy képelem, hogy azok, akik nem szerethetnek nincsenek fölvéve Amor azon könyvébe, hova a halandókat jegyzi be, hogy annak idején sebző nyilat ki ne kerülhessék. Ott ül a magas Olympon, előtte nagy könyv, melybe szorgalmasan jegyezget. Valahányszor egy-egy csillag támad, ugyanakor a földön egy halandóval több lett. De néha jön az öreg Morpheusz s addig-addig édesgeti simogatja kis kedvencét, míg ez előbe hajtva fejét, elszenderedik. Akik ezalatt születnek nem jegyzi be őket nagy csillag könyvébe s nem lesznek rajbai . . . Félek, hogy Amor ő fölsége az én születésem napján — egész nap aludt . . . Vigyázni kell hát nagyon a szívemre! Pedig úgy érzem, hogy a világ-szeretet összes lángoló kincse ég a szívemben s azon tűnődöm: mi fájóbb, az öntűztől elhamvadó szív, vagy viszonzatlan szerelem lassu, kínos gyötrelmétől haldokló lélek?

.. Oh ezek az ördögös kis rózsaszirmok, milyen bánatos szomoró álmokat hoznak. El velők!! Miért legyen emléke annak a rózsaszálnak, mely megsebzti a szívünket?!

— Irén nézd csak nézd „Ó“ itt van

melyen *Zichy Nándor* és *Eszterházy Miklós* Móricz grófok is jelen voltak. Mindenekelőtt *Molnár János* meleg szavakkal emlékezett meg a boldog emlékű felséges asszony gyászos elhunytáról és indítványozta, hogy a párt jegyzőkönyvében is adjon kifejezést legmélyebb gyászának, fájdalomának, amely indítványt a párt egyhangulag elfogadta; továbbá elhatározta a párt, hogy a királyné ő Felsége emlékének megőrkítésére benyújtandó törvényjavaslatot szó nélkül s a legnagyobb készséggel fogja elfogadni. Végül hosszasan tárgyalta a jelen politikai helyzetet s arra vonatkozólag fentartja eddig kifejtett álláspontját, vagyis a 67-es alaphoz való szilárd ragaszkodását és ehhez fogja szabni a jövőben követendő eljárását. Az értekezlet fél 10 órakor ért véget.

— **A képviselőház** csütörtökön délelőtt tíz órakor tartja legközelebbi ülését, melyen a dícsőült Erzsébet királyné emlékének törvénybeigntatásáról szóló törvényjavaslatot veszi tárgyalás alá. Értesülésünk szerint a csütörtöki ülésen ismét az elnökség s nem a miniszterelnök. azt az indítványt fogja előterjeszteni, hogy a Ház pénteki ülésén válassza meg az alelnököt s töltsé be az üresedésben levő bizottsági tisztségi helyeket; szombaton pedig a kérvényeket tárgyalja.

Óriási tűz.

A déli vasuti gépjavitó műhelye gyulladt ki f. hó 24-én este 1/4 8 órakor. A tűz tulajdonképpen az egyik óriási gépjavitó asztalos műhely tetőzetén támadt határozottan meg nem állapítható okból. 8 órakor az egész épület lángtengerben állott; ekkor szakadt be ugyan csak a tetőzete is. Dacára, hogy az égő épület 8 szivattyútól támadtatott meg, menthető nem volt, de idejekorán lokalizáltatott.

Sem a rögtön megejtett rendőri vizsgálat, sem a f. hó 26-án hivatalosan eljáró tűzrendészeti bizottság meg nem állapította a tűz keletkezése okát; csupán egy igen elfogadható tény látszik megmagyarázni azt. — Ugyanis az nap *Holzhauser Széchenyi-utcai* bádógos mester segédje *Hopfer Gyula* forrasztotta a tetőzet lefolyó csatornáit s a tetőzeten szabályellenes forrasztó kannával járt (hol a parázs-rács alatt mentő bádóg szelence nincs) s az ebből kipattanó szikrák egyike a száraz tetőzetet emésztette a palafedő alatt

földszinten!! — ébresztett föl Juliska merengőseim.

A vér arczomba szökik, érzem lángoló bitorát, hallom szívem szaggató, hatalmas dobogását, — amint először egymásra nézünk. Tekintete a szemembe villan s egyszerre éget meg simogát, hallgat és beszél. Lassanként szememből szivemig ér ez a tekintet és sugara enyhítő balzsamként hullanak arra a sebre, melyet előbb egy rózsaszál ejtett a szívemen...

Hűvös őszi szellők bánata sir már pár nap óta végig a kerteken, s bucsuzgatunk mi is hullámzó kedves folyónktól. Irigyeljük a millió kicsi fénylő halacsákat: ők még most is oly vigan uszkálnak homokos, átlátszó tengerzöld mélyből föl a napsugaras vízfelületre.

Elmélyedve nézem a folyót, s egyre csak arra gondolok: vajjon jutok-e én is oly gyakran az „ő” eszébe?! — — hisz oly sokat mondott nekem az a két nagy, égő sötétbarna szem...

— Rózsa illat tölté el tegnap reggelre ismét a mi kis kabinunkat. Asztalán fekiadt a szép, üde, harmatos marechal Nilla france — meg illatos kelyhű fehér niphotoszokból kötött rózsacsokrétás palma legyező. Juliska fölveszi, ismét elszorul a szívem, mert most is így kiált:

— Irén, ez neked szól! — s én elsápadva, remegve támaszkodom a deszka falhoz, míg ő olvassa:

Bucsu üdvözlétül a rózsaszínű bóbé kalap tulajdonos nőjének!

Rokonszenve és hódolata jeléül:

Jó a vizen át.

— — — Álom ez vagy való?! Nem, nem

mindaddig, míg 1/4 8 órakor a tűz vehemens erővel ki nem tört.

Elsősorban látott oltáshoz a helyben lévő déli vasuti tűzoltóság, kivonták az égő épületből a szivattyukat, eltolták az épület közeléből a már égő javításra váró koupékat s a vasuti vízvezeték segítségével azonnal oltáshoz láttak.

Öket követte az ujonan alakított mentelepi tűzoltóság. Ezek soraiban volt a rend legsebbe, munkájuk legcélszerűsége. Csak dicsőreget érdemelnek fáradságtalan munkájokért! De kivette abból részét minden tűzoltó. Ott volt a városi és a Felmayergyári tűzoltóság is. A vizet bőven szolgáltatja a pályaudvari vízvezeték és hordta állandóan 2 mozdony, mely üres szénkoscsijában egyenként 40-50 hektoliter vizet állított rendelkezésére. Itt lehetetlen párhuzamot nem vonni az eddig látott tüzesetek oltási munkálatai és a mostani tűz ügyes elfojtása között. Itt minden ment a rendjén, mert volt víz; ha a városban tűz van, a vízhiány miatt fejüket vesztik tűzoltóink. Megszivlelhetnék városunk vezetői a déli vasut tüzcsap berendezését, s beláthatnák, mily áldásos lenne a vízvezeték városunkra, s mily sok anyagi kártól mentené meg különösen földműves polgártársainkat. Amint a lokalizálás teljesen elhárította a többi épületek tüzveszélyét, *tokról-fokra* nyomultak előre derék tűzoltóink a zsaratnokok közé, s a távoli szemlélő is azoknál látta halványulni az ég alján feltűnő piros tűzrózsát, mignem az éjféli tájba helyt adott a csillagok fényének. Ekkor már csak egyes izott gerendákat kellett locsolni, s a veszély teljesen elmúlt. Alkalmat adott városi tűzoltóinknak viszonzni a déli vasut sokszor tanusított önfeláldozó szívességét. A társulat kára hozzávetőleg 80-85 ezer forint; ebből 8 elégett vasuti kocsi 28 ezer forint értékben, a többi kár pedig a gépek, a kiunt levő vasuti kocsi részben, valamint a szerszámok és tetőzet teljes elpusztulása által állott elő. Mint halljuk a kár a kölcsönös vasuti biztosítási társulat által meg fog térülni. Sajnálatot kelt bennünk egy sereg munkás, kik azonban remélhetőleg más ágánál fognak alkalmazást nyerni. Megjелеt rögtön a tűznél *Havancsek József* a szőlőhegyről, ki a tűz végével a város költségén a vasuti étköző teremben 3 hektó sört csapoltatott a derék tüzoltóknak. Ez is elfogyott azután 18 perc alatt!

Álom, Itt van előttem a legyező, s rózsaszirmainak bársonyát szorítom lángoló arcom, meg égő ajkaimhoz s úgy szívom be boldogságot, édes, mámorító illatát...

Azt mondják, hogy öregszik a föld, hogy hidegebb a szív?! Dehogy! Vulkán a világ óriás szive, mely soha ki nem alszik s forongása megremegteti hatalmas tagjainak picziny parányait, a sok-sok millió emberi szívet úgy — — — mint most az enyém dobog, diadalmas édes forrósággal.

Oh mythoz, hát nem halt ki titokszéri világod ezer meséje?! Visszajött arany időd Róma? Megújult fénykorod Hellász?! Lejött-e egy kalandvágyó, szerelmes istened gyermekei közül — akikről éberem is annyit álmodoztam — halandó, földi asszonyok szerelméért a földre?!?

... Nem tudom, csak nézem s szívom részegülten a rózsák édesen bódító illatát...

... Aztán kinyitom kis könyvem, hova az első hulló fehér niphotosz szirmait és kelyhét rejtém. Nem dobtam el; pedig hát ez sebezte meg az én szívemet, melybe most csak egy csöpp esett a napugárból: s tavasz és virágillat árad tőle szerte...

... Nem adataid te, mikor én születtem nagy könyved mellett kicsiny Amor!...

Vérem éled, színt és fényt kapott a lelkem... nijnogva szeretném diadalal végig dalolni erődnek, mezőnek, hogy az én szép rózsacsokrétás legyezőm elhozza nekem forró rokonszenvét egy szívnek's ime én viszozásul küldöm rövid, muló, de feledhetlenül édes nyári ábrándunk emléklapját — — rajongó lelkem délibábos álmait.

UJDONSÁGOK.

— **Vörösmarty ünnepély.** A vasuti munkások dalegyletének tagjai által rendezendő Vörösmarty ünnepély annyiban fog változást szenvedni az utóbbi napokban történt tüzeset folytán, amennyiben a tervezett felvonulás elmarad, egyebekben azonban az ünnepély programmszerűleg fog lefolyni.

— **Hegyi Antal fölmentése.** A római szentszék jóváhagyván az esztergomi hercegprímás szentszék *Hegyi Antal* csongrádi plébános ügyében hozott ítéletét, a nevezetteket javadalmába visszahelyeztetni rendelte. Annak idején jelezte, miként bánt el a váci szentszék, mely a neki kedvező érseki szentszéki határozatot azonnal végrehajította, a hercegprímási szentszék ítéletével. Ugyanilyen sorban részesült most, miként az eddig történetekből kivehetjük, a római szentszék ítélete is. Ennyire lej ödhettek a dolgok ott, ahol a jog és az egyházi kanonok helyett az önkény uralkodik. (Sak sajnálni lehet a szegény csongrádi hívő népet, mely szívvel-lelékkel ragaszkodik volt plébánosához, s másfél év óta fontartja és mindennel ellátja őt, s kész vele a börtönt is megosztani. Az ily eljárással elidegenítjük az egyháztól még azokat is, kik hozzá törhetlenül ragaszkodnak.)

— **Önképzőkör.** A székesfejérvári kath. főgymnasium önképzőköré *Török Konstantin* tanár elnöklete alatt alakuló gyűlését tartotta e hó 25-én s ekkor a tisztikart a következőképp alakította meg: I. alelnökké: *Kirisits József* VIII. o. t., II. alelnökké: *Rehberger Zoltán* VIII. o. t. főjegyzővé: *Hesz Ágoston* VIII. o. t., helyettes főjegyzővé: *Édes Jenő* VIII. o. t., pénztárnokká: *Zatary Emil* VIII. o. t., ellenőrré: *Mezey János* VII. o. t., lapkezelővé: *Zacuros Aladár* VIII. o. t., aljegyzőkké: *Fortvingler, Neuhauser és Szüts* VI. o. tanuló.

— **Csak azért is.** *Pap Gábor* Széchenyi-utcai eszmadia mester csak azért is a járdán vitette nebulóival a eszmadrudat, miért a rendőrség csak azért is megbüntette.

— **Borzalmas halál.** Folyó hó 26-án fél 12 órakor éjjel berobogó szónyi 734. számú vegyes vonat, melyet *Kralovacs* gépész vezetett, egyet zökkent a sóstói sétányon tul levő első távoszlopnál. A vonatvezető jelentést tett az állomáson s onnan azonnal elindult a zökkenes okát kikutatandók. Borzalmas látvány tárult szemek elé. Egy férfi hulla feküdt a sineken derékban ketté metszve. 18 vasuti kocsi ment át a szerencsétlenül, ki valószínűleg öngyilkossági szándéklól feküdt a sinekre. Botja 10 lépéssel küljebb feküdt a pályatesten, kalapját a mozdony egyik kiálló vasrudja pedig az állomásra vitte be. Testrészei összemarcangolva vegyest tépett ruhadarabokkal szana szét feküdt a sineken. Kihívták a rendőrséget, melynek képviselőiben *Polczér Péter* alkaptány és *Tömörly József* vizsgálóbíró társaságában felvették a jegyzőkönyvet. Jobb módra valló ruhában és bavelockban volt; arany szegélyű orrcsipejtője, de egy krajczár készpénzt sem találtak nála. Egy gyógytári vevényen (recept) an *Herrn Richter* áltán valószínű, hogy neve *Liichter* volt. Ezenkívül találtak nála egy csomó vasuti jegyet *Luzern* (Svaiciz), *Berlin*, *Achen* (Németország), *Insbbruck* stb. helyekről és pedig oly érdekes összefüggésben utóbbi időből, mely arra mutat, hogy ezt az utat most kellett, hogy megtette volt.

A rendőrség lefogja fényképeztetni s kinyomozza ezáltal kiletét; egyúttal pedig a hullát átadta a törvényszéki boncolás megejtésére.

— **Városi közgyűlés.** Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága e hó 29-én rendes havi közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: Nagymélt. magy. kir. belügyminiszterium leküldi Ö Felsége legmagasabb leiratát a hozzá intézett részvét-feliratra. Nagymélt. magy. kir. belügyminiszterium leirata a vetőmagvak beszerzése tárgyában. Városi tanács előterjesztése a vízvezeték létesítése tárgyában. Városi tanács előterjesztése a Sörház-malom bérbeadása tárgyában. Városi tanács előterjesztése a Kalló-malom bérbeadása tárgyában. Városi tanács előterjesztése a csapatkórháznál

szükséges munkálatokra vonatkozólag. Városi tanács előterjesztése a téglatelep eladása tárgyában. Városi tanács betérjeszti a földönárulókra vonatkozó szabályrendeleti tervezetet. Városi tanács előterjesztése egy Remington-gép beszerzése tárgyában. Városi tanács betérjeszti a mezőgazdasági munkások segélyalapjáról szóló szabályrendeleti tervezetet. Városi tanács előterjesztése a méntelep előtt készült aszfaltjárdára vonatkozólag. Városi tanács előterjesztése a polgári leányiskola-épület kapualjának helyreállítása tárgyában. Városi tanács előterjesztése a Sas-utca rendezése tárgyában. Kiadói hivatal jelentése a vízivárosi ovoda-épület telkének megszerzése tárgyában. Városi tanács előterjesztése a szikviz utáni városi fogyasztási illeték bérebeadása tárgyában. Városi tanács előterjesztése a megyei közkórház telkéről szolgáló ingatlanok megszerzése tárgyában. Városi tanács betérjeszti az 1899. évi légszusz-világítási naptárt. Székesfejérvár-sárbogárdi h. érd. vasút részvény-társaság kérvénye a székesfejérvár-bicskei vasút építésére megszavazott 50.000 frt összeg második felének kiutalványozása iránt. Városi tanács előterjesztése a felsővárosi új iskolának megfelelő tanterekkel való ellátása tárgyában. Városi tanács előterjesztése Nardai István terhére kirótt pénzbüntetés elengedése iránt. Városi tanács betérjeszti Steer György napidíjas kérvényét 50 frt fizetési előlegért. Polgármesteri előterjesztés vitássá vált gabonaművek műmőségének megállapítási czéljából szakértők kiküldése iránt. Budapest székesfőváros törvényhatósága megküldi az 1848-ik évi 50-ik évi évfordulója alkalmával tartott díszközgyűléséről felvett jegyzőkönyv másolatát. Városi tanács előterjesztése az agg- és szegényintézeti gondozottak, ugy a tolonczok s rendőri foglyok jövő évi élelmezése tárgyában. Polgármesteri előterjesztés a színház kezelése tárgyában. Polgármester bemutatja 1899. és 1900. évre tervezeti utadó költségelőirányzatot.

— **Házépítés.** Van egy paragrafusa az építési szabályrendeletnek, mely szsrint mindenki ugy tartozik a házat építeni, mint ason a terven van, melyet a mérnökség jóváhagyott. *Balog* Lukács kert-utcazi 5. számú házat lám got, sőt a mi a legnagyobb büntetés, a mit szobának és mosókonyhának akart használni, csak kamrának használhatja.

— **Alma-tolvajok.** *Csuti* Gyula, *Kováry* Ede tanonca, *Domján* József és *Lupi* Antal *Baranyai* asztalos mester tanonczai még a nyáron augusztus derült havában elhatározták, hogy szomjukat *Szulányi* Elemér sas-utcazi, illetve csatornamenti kertjében termett jóféle almákkal fogják oltani. De rajta csipetvé most egyetemlegesen 4 frt 50 kr. kártérítésre ítéltettek. Ezentelül *Csuti* 5 frt *Domján* és *Lupi* pedig 2 frt bírságot fizet.

— **Korai szüret.** Tudvalevőleg csak október 3-ától kezdve szabad szüretelni. Aki előbb szedi le egész termését, azt a rendőség a hegyközség megkeresésére megbünteti. Hlykép lettek megbüntetve *Antal* Ferencz, *Pinke* István és *Hammer* József 5-5 frt pénzbírságra.

— **Sebes hajtásért** lett megbüntetve *Ságorka* János 19. számú egyfogatu bérkocsis, ki ezáltal egy a kocsiban ülő urnót majd feldöntött. nem így építette, s e miatt fizet 4 frt bírságot. Míntán pedig bejegyző könyve sem volt, üzszesen 1 napra és 2 frtra ítéltettek.

— **Rendőri hírek.** *Szabotics* Mihály sütő-utcazi 12. sz. a. lekos és *Szilasi* Imre kocsis, mivel a kocsijokról a fűteczán nem odaváló illatos dolgokat potyogtattak el, 2-2 frt bírságra ítéltettek.

Apró hirdetések.

Egy óvadék képes megbízható józan iparos pénz beszedő, kézbesítő, vagy ehhez hasonló állásra ajánkozik. — Czím a kiadóhivatalban.

NYILT-TÉR.*

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a **Magyar Általános Köszénbánya** részvény társulattól Budapestben a

tatai köszénbányák

kizárólagos képviselőt Székesfejérvár és vidékére átvettem és szentét itt állandóan raktáron tartom.

A hazai széntermékek közt a **tatai szén** első helyet foglal el és a porosz szénhez hasonlóan, legkisebb salakot sem és nagyon kevés hamut hagy hátra, miért is szobafűtésre kiválóan alkalmas.

Kérem a tisztelt fogyasztó közönséget, hogy erről magának meggyőződést szerezni és megrendelésekkel fölkeresni sziveskedjék.

Iroda: Tisztelettel
Sas-utca 5. WEISZ JÓZSEF.

Egy 5 szobás lakás, előszoba és minden szükséges mellékhelyiséggel november elsejére kiadó. — Bővebb felvilágosítást ad a szerkesztőség.

* E rovatban közlöttekért felelőséget nem vállal a szerkesztőség.

Hirdetések
felvétetnek kiadóhivatalunkban
jutányos áron.

NYILVÁNOS ÁRVERÉS.

A velencei Közbirtokosság tulajdonát képező „nagyvendéglő“ nyilvános árverésen eladatik.

Az árverés f. évi okt. hó 9-én d. é. 11 órakor tartatik meg a vendéglő helyiségében.

Kikiáltási ár nyolcezeröttszáz (8500) forint, melyen alul el nem adatik. Bánatpénz 425 frt. A vételár 2 év alatt 3 részletben fizetendő, az első harmad azonnal, a második harmad egy év múlva, harmadik harmad két év leteltkor fizetendő, mely után a vevő feltétlen tulajdonába megy át.

Felvilágosítást kaphatni Velence község jegyzői hivatalánál.

A velencei Közbirtokosság.

A n. érd. közönség szives figyelmébe!

A műselyem festés + + +

+ + + és vegytisztítás.

Minden e szakmába vágó férfi és női ruhaneműek, Perzsa vagy más szőnyegek, csipke és Tunisz-függönyök, Selyem vagy bársony bármilyen gazdagon díszített ruhaneműek, bútor szövetek ugy festésre mind tisztításra fejteltenül, **Bársony neműek** elfejtve préselésre és mintázásra. **Gyöngy és selyemhímzések, kozyúk, nyakkendők, selyem ingek, Egyenruhák, szörme szőnyegek felelősség mellett a legjutányosabb árban számittatnak.**

Gyászzruhák festése gyorsan eszközöztetik.

Számos pártfogást kérve teljes tisztelettel

Papp Károly

Szt.-István-utca 5 szám,
a nagytemplommal szemben.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk a t. cz. közönség beccses tudomására hozni, hogy intézetünk **folyó évi október hó 1-től** kezdve 1000 forintnyi és ezt meghaladó összegekben

Telzálog kölcsönök

folyósít úgy a földbirtokra, mint házakra ez idejüleg 6% kamat mellett.

A székesfehérvári bank igazgatósága.